

भेदे (वोयान्) समरः स्त्रियां ङीप् । “पाठोनरोहिता-
वाद्यौ” मनुः । “पाठोनः स्नेहः स्निग्धो मधुरश्च कषा-
यकः । बल्यो हृष्टः कटुः पाके रोचनो वातपित्तघ्नः”
राजव० षठ-ईनन् । २ गुग्गुलुहृष्टे २ पाठके लि० मेदि० ।
पाठेय लि० पाठायां भवः नद्या० टक् । पाठाभवे
पाण पु० पण-भावे चञ् । श्वयहारे २ पणने २ समये च भा०
व० ६०४८ लो० । ४ पाणौ शब्दच० ।
पाणि पु० पण-इण् व्यावाभावः । १ करे २ कुलिके हृष्टे च
(कुलेखाङ्गा) समरः २ पण्प्रथीय्यां ४ हृष्टे च स्त्री०
उणा० । करश्च मणिवन्भावध्यङ्गुलिपर्यन्तः ।
पाणिक लि० पणेन क्रीतं निष्का० टक् । १ पणेन क्रीते
कुमारानुचरमाहभेदे भा० व० ५५ अ० ।
पाणिकच्छपिका स्त्री पाणिभ्यां कृता कच्छपिका कच्छ-
पक्षदाकारोऽस्त्रायाः ठन् । कूर्मसहायाम् “पाणिकच्छ-
पिकां कृत्यात् कूर्ममन्त्रेण साधकः” काकिकापु० ५६ अ०
पाणिकर्मन् पु० पाणिभ्यां वादनरूपं कर्मास्य । १ नहादेवे
भा० शा० २८६ । २ पाणिभ्यां वादके लि० ।
पाणिकूर्चा स्त्री कुमारानुचरमाहभेदे भा० श० ४६ अ० ।
पाणिखात न० तीर्थभेदे भा० व० ८२ अ० ।
पाणिगृहीती स्त्री पाणिगृहीतो यस्याः ङीप् । पाणि
यहणेन कृतसंस्कारायां स्वर्णायां स्त्रियाम् समरः ।
“पाणिग्रहणसंस्काराः स्वर्णाक्षपदिग्यते” मनुना स्व-
र्णायामेव पाणिग्रहणविधानात् तथात्वम् ।
पाणिग्रह पु० पाणिगृहीतेऽस्य ग्रह-आधारे अम् ।
विवाहे “हस्तास्त्रातिष्ठु षष्ठौ विविधधुनेषूद्यत्सु पाणि-
ग्रहः” ह० स० १०० अ० ।
पाणिग्रहण न० पाणिगृहीते णत् ग्रह-आधारे ल्युट् ।
विवाहे हेमच० । पाणिग्रहणप्रकारः आश्व० ग्ट० सू०
१७२ यथा “पश्चादग्नेर्देवं दमश्मानं प्रतिषाधोत्तर-
पुरस्तादुदक्त्तुं समन्वारवस्त्रायां कृत्वा तिष्ठन् प्रत्यङ्मुखः
प्राङ्मुख्या आसीनाया गृह्णाति ते सौभगत्वाय हस्त-
मित्त्वङ्गुलमेव गृह्णीयाद्यदि कामयीत पुमांश्च एव मे पुत्रा
जायेरन्निति” सू० । “दक्षिणतः पल्लुपविशेत् उत्तरतः
पतिरिति शास्त्रान्तरे दृष्टम् । “उत्तानेनोत्तानं पाणिं
गृह्णीयात्” नारा० ।
“अङ्गुलीष्वेव स्त्रीकामः” सू० “एवकारोऽङ्गुलिह-
त्यर्थः । स्त्रीकामो दृष्टिहकाम इत्यर्थः” नारा० “हस्त-
बाहुपुत्रभयकामः” सू० । “उभयकामः पुत्रदृष्टिहकामः

अङ्गुलमङ्गुलीभिः” सह गृह्णीयादित्युपपन्नः नारा० ।
पाणिग्रहणिक लि० पाणिग्रहणं प्रयोजनस्य ठक् । विवा-
हाङ्गे मन्त्रे “पाणिग्रहणिका मन्त्राः कन्यास्त्रेव प्रति-
ष्ठिताः” “पाणिग्रहणिका मन्त्रा नियतं टारन्त-
णम् । तेषां निष्ठा तु विज्ञेया विद्वद्भिः सप्तमे पदे” मनुः
ते च मन्त्राः “अय्यं मुष्णं तु देवं कन्या अग्निमयकृतेत्या-
दयः” आश्व० ग्ट० १।७ १७ सूत्रादौ १६ सूत्रान्ते प-
ठिता बोध्याः । [पल्लो भा० यत्तु० २४०२ लोकः ।
पाणिग्रहीट पु० पाणिं गृह्णाति ग्रह-इच् इत० । वेदरि
पाणिग्राह पु० पाणिं गृह्णाति ग्रह-अण् उण० स० ।
वेदरि मनुः ५।१४८ ।
पाणिघ लि० पाणिं पाणिना वा हन्ति “पाणिघताङ्घ्रौ
शिल्लिनि” पा० हन-ट नि० । १ पाणिताङ्घ्रौ पाणिना
२ स्तदङ्गादिपादके च शिल्लिभेदे ।
पाणिघात पु० पाणिं हन्ति-अशिल्लित्वात् णच् उण० स० ।
१ पाणिताङ्घ्रौ कर्मात्रे सि० कौ० । हन-भावे चञ् । २ पाणि-
हनने पु० : [हस्ततालवादके यजु० १५।२० ।
पाणिघ्न लि० पाणौ हन्ति हन-टक् वेदे शिल्लिनि नि० ।
पाणिज पु० पाणौ जायते जन-ङ ७त० । नखे हेमच० ।
पाणितल न० इत० । १ करस्याधोभागे पाणिरेव तलम् ।
करतले । तन्निर्गतद्रव्ये २ तोलके कर्षणार्थे दृष्टम् ।
पाणिधर्म्य पु० पाणिग्रहणाख्यो धर्मः शा० त० । पाणि-
ग्रहणरूपे धर्मे “पाणिधर्मौ नाङ्गुलप्रभं न पुंभिः
सेवितः पुरा” भा० अ० ८१ अ० ।
पाणिन पु० पाणिनो हनेरपत्यम् अण् गाथीत्यादिना न-
कृत्या न टिबोपः । पाणिनो सुनौ लिका० ।
पाणिनि पु० पाणिनो कृत्यपत्यम् अण् ततः यूनि इज् न
टिबोपः । पाणिनिनामके सुनौ “येनाक्षरसंज्ञा-
यमधिमस्य सहेन्द्रात् । कृत्स्नं व्याकरणं ऋक् तस्मै
पाणिनये नमः” शेखरः । स च अष्टाध्यायीरूपेण पाठं
गणपाठं घातपाठं लिङ्गानुशासनं शिक्षारूपं च सन्वप-
चकं चकार । पाणिनिमतञ्च सर्वदर्शनसंघे दर्शितं
ततो दिङ्मात्रं प्रदर्शिते ।
“भवति च व्याकरणशास्त्रस्य शब्दानुशासनं प्रयोजनं (तस्य
तदुद्देशेन प्रवृत्तेः तत्प्रयोजनत्वम्) यथा स्वर्गोद्देशेन प्रवृ-
त्तस्य यागस्य स्वर्गः प्रयोजनं तस्मात् शब्दानुशासितः सं-
स्कारपदवदनीया शब्दानुशासनस्य प्रयोजनम् । नन्वेवम-
व्याप्तमतं प्रयोजनं न लभ्यते तदपामाभावात् । अथ प्रति-